

Κυριακή 12η Μαΐου 2024

Τοῦ Θωμᾶ.

(Ἰω. 20, 19 – 31).

«εἰρήνη ὑμῖν» (Ἰω. 20, 19)

Κυριακή τοῦ Ἀντίπασχα σήμερα καί ὅλη ἡ Ἐκκλησία, μαζί μέ τήν κτιστή πραγματικότητα, ἐορτάζει καί πανηγυρίζει τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Χαρά καί ἐλπίδα, φῶς καί ζωή, αἰσιοδοξία καί δυναμικότητα πλημμυρίζουν τίς καρδιές τῶν πιστῶν. Ὁ θάνατος νικήθηκε! Ἡ ζωή θριαμβεύει! Ἡ φθορά καταργήθηκε! Ἡ πρόοδος εἶναι μονόδρομος, πού τόν βαδίζει κάθε μαθητής τοῦ Ἰησοῦ, κάθε πιστός πού ἀπολαμβάνει τούς καρπούς τῆς Ἀνάστασης.

Σήμερα ὁ Ἀναστημένος Σωτήρας παρουσιάζεται στήν πρώτη σύναξη τῶν φοβισμένων

μαθητῶν Του. Τούς εὐλογεῖ. Τούς παρέχει τό πνεῦμα τῆς ἐσωτερικῆς δύναμης. Τούς ἀπονέμει τήν ἐξουσία νά συγχωροῦν καί νά διαγράφουν τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων. Ἄλλά τό πιό σημαντικό δῶρο πού τούς χαρίζει εἶναι ἡ εἰρήνη. Μέ τήν ὑπερκόσμια καί οὐράνια μεγαλοσύνη Του τούς εὐλογεῖ λέγοντάς τους: «εἰρήνη ὑμῖν»! Ἀπό τήν πλούσια καρποφορία τῆς Ἀνάστασης προσφέρει τόν πιό γλυκό καρπό στούς μαθητές Του, τήν εἰρήνη.

Ὁ διχασμός εἶναι ἡ μέθοδος μέ τήν ὁποία ἐργάζεται ὁ διάβολος γιά νά ἀποκόψει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Θεό, νά συντρίψει τή μεταξύ τῶν ἀνθρώπων ἀγάπη, νά κάνει τόν ἄνθρωπο ἀντίπαλο τῆς φύσης καί νά σπάσει τήν ἐσωτερική ἰσορροπία καί ἁρμονία τοῦ ἀνθρώπου σέ σχέση μέ τόν ἑαυτό του.

Τά ἀποτελέσματα ὅλης αὐτῆς τῆς ταραχῆς φαίνονται στό δράμα τῆς ἱστορίας. Οἱ αἱματηροί

πόλεμοι μέ τίς ἐκατόμβες τῶν θυμάτων, ἡ ἀπίστευτη βία μέσα στήν οἰκογένεια, στά σχολεῖα, στά ἐργασιακά περιβάλλοντα, στήν καθημερινότητα, στήν κυκλοφορία τῶν δρόμων, οἱ ἀμέτρητες καί ἀναίτιες παρεξηγήσεις, ἡ μοναξιά, ἡ ἀπάνθρωπη ἐκμετάλλευση τῶν πάσης φύσεως ἀδυνάτων, ἡ φοβερή τρομοκρατία, ἡ ἀσέβεια πρὸς τή ζωή καί οἱ ἀμέτρητες ἀκόμη ἐκρήξεις παράλογης βίας ὑπογραμμίζουν πῶς ἡ ταραχή εἶναι μία πρόωρη βίωση τῆς κόλασης, ἕνα βασανιστήριο, μία ντροπή γιά τόν θεούμενο ἄνθρωπο.

Ἡ εἰρήνη παρουσιάζεται σήμερα ὡς δῶρο τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ στήν ἀνθρωπότητα. Εἶναι μία θεϊκή προσφορά καί ταυτόχρονα μία πρόγευση τῶν ἀμέτρητων δωρεῶν τοῦ Παραδείσου. Ἡ εἰρήνη δέν χαρίζεται στούς ἀνθρώπους μόνον ὡς κατάπαυση τῶν πολέμων. Παρουσιάζεται ὡς ἕνα δῶρο μέ τριπλή προοπτική.

Ἡ πρώτη διάσταση τῆς ἀναστάσιμης εἰρήνης εἶναι ἡ συνδιαλλαγή καί συμφιλίωση τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Πανοικτίρμονα Θεό. Ὁ ἀγενής καί ἀμετανόητος υἱός, ὁ ἐξόριστος τοῦ Παραδείσου μέτοικος τῆς γῆς, ὁ ἀτίθασος λιποτάκτης τῶν πνευματικῶν ἀθλημάτων, ὁ ἐριστικός φίλος τῆς ἀνυπακοῆς καί τῆς ἁμαρτίας λαμβάνει τή μοναδική καί μεγάλη εὐκαιρία νά εἰρηνεύσει μέ τόν Θεό. Ὁ Ἄρχοντας τῆς εἰρήνης Χριστός κατεβαίνει στόν Ἄδη καί σπάζει ὅλα τά δεδομένα τῆς φθορᾶς καί τοῦ φόβου πού χώριζαν τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Πατέρα του. Μέ τήν Ἀνάστασή Του ὁ Κύριος καταργεῖ τούς καρπούς τῆς ἁμαρτίας καί μετατρέπει τόν θάνατο σέ πέρασμα ἀπό τά φθαρτά στά αἰώνια, ἀπό τά θλιβερά στά χαρμόсуνα. Μετά τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ὁ θάνατος δέν ἀποξενώνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Θεό. Ὁ θάνατος γίνεται πλέον ἡ πόρτα, πού διαβαίνει ὁ ἄνθρωπος γιά νά φτάσει στήν πατρική ἀγκαλιά

καί στή μακαριότητα τῆς ἀγάπης τοῦ Πλάστη του. Μετά τή συντριβή τοῦ θανάτου καμία ταραχή καί καμία διάσταση δέν ὑπάρχει πλέον μεταξύ ἀνθρώπου καί Θεοῦ. Ἡ εἰρήνη εἶναι ἡ ἀτμόσφαιρα μέσα στήν ὁποία γίνεται ἡ συνάντηση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό. Καμία ταραχή καί κανένας φόβος δέν μποροῦν πλέον νά θλίψουν τόν ἄνθρωπο. Ὅλα τά νίκησε ὁ Χριστός, γιά νά δώσει τή γαλήνη ὡς προοπτική μέθεξης μέ τόν Θεό.

Ἡ δεύτερη διάσταση τῆς ἀναστάσιμης εἰρήνης εἶναι ἡ συμφιλίωση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν ἑαυτό του. Ἡ ἁμαρτία διέσπασε τήν ἐσωτερική ἐνότητα τῆς ψυχῆς. Οἱ δυνάμεις τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς διχάστηκαν καί ἡ μία ἄρχισε νά ἀντιπαλεύει τήν ἄλλη. Ἐτσι εἰσῆλθε ἡ ψυχασθένεια καί ἡ ἐσωτερική ἀνισορροπία. Ὁ ἐγωισμός ἄλλοτε δουλεύει μέ τό συναίσθημα, ἄλλοτε μέ τήν ἰσχυρή θέληση καί ἄλλοτε μέ τή

λογική. Έτσι ο άνθρωπος μόνο με τό συναίσθημα γίνεται άνόητος, μόνο με τή θέληση γίνεται κυνικός και μόνο με τή λογική γίνεται καιροσκόπος. Ο Άναστημένος Χριστός φέρνει τήν έσωτερική κατάπαυση αύτής τής αντιπαλότητας. Φωτίζει τόν ήγεμόνα νοῦ, πού φροντίζει νά κρατάει τό συναίσθημα, τή θέληση και τή λογική στό ίδιο επίπεδο. Έτσι ειρηνεύει ο άνθρωπος στήν ψυχή του, ισορροπεί, υγιάίνει πνευματικά και προκόπτει σέ όλους τούς τομείς τοῦ βίου. Μόνον ή ζωντανή σχέση τοῦ ανθρώπου με τόν Άναστάντα Χριστό φέρνει μέσα του τήν πολυπόθητη γαλήνη τής ψυχῆς, τήν ειρήνη τής αγάπης, τήν κατάπαυση τῶν τύψεων, τήν καθαρότητα και τό φῶς τής αρετῆς και τής θεογνωσίας. Όταν ο άνθρωπος είναι καλά με τόν έαυτό του, τότε είναι καλά και με όλους τούς άλλους.

Η τρίτη διάσταση τής αναστάσιμης ειρήνης, πού χαρίζει ο Χριστός, είναι ή άρμονική συνύ-

παρξη τοῦ ἀνθρώπου μέ τό περιβάλλον. Ἡ
 ἁμαρτία ἔκανε τόν ἄνθρωπο ἐχθρό τῆς φύσης.
 Τό κυνήγι τῆς εὐχαρίστησης μετέτρεψε τόν
 ἄνθρωπο σέ κακοποιό καί βιαστή της. Διέρρηξε
 βάνουσα τά δεσμὰ του μέ τό περιβάλλον καί
 τώρα εἰπράττει τά ἐπινίκια τῆς ἀπερισκεψίας
 του. Ὁ πόλεμος μέ τή φύση φέρνει τόν ἄνθρωπο
 στήν καταστροφή καί στήν ἐξαφάνιση. Μέ τήν
 Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀναγεννιέται ὁλόκληρη ἡ
 κτιστή πραγματικότητα. Ἡ θεϊκή ἀγάπη πλημ-
 μυρίζει τούς ἀνθρώπους καί ὅλα τά πλάσματα.
 Ὁ ἄνθρωπος, πού ἀπολαμβάνει αὐτή τήν ἀγάπη
 καί προκόπτει σ' αὐτή, ζεῖ ἁρμονικά μέ τά φυτά
 καί τά ζῶα. Τά σέβεται. Ἐκτιμάει τή χρησιμότη-
 τα τοῦ καθενός. Δέν παραβιάζει τό μέτρο. Χαί-
 ρεται μέσα στήν εἰρηνική συνύπαρξη μέ τά
 ὑπόλοιπα πλάσματα. Ὅλη ἡ κτίση μιλάει γιά
 τόν Κτίστη. Ὅλη ἡ φύση γίνεται διάδρομος πού
 ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στή σωτηρία.

Κυριακή τοῦ Ἀντίπασχα σήμερα καί πρέπει νά εὐγνωμονοῦμε τόν ἀπόστολο Θωμᾶ, πού μέ τό ζωηρό του πνεῦμα ἔφερε τόν Ἀναστημένο Χριστό δύο φορές στή σύναξη τῶν μαθητῶν. Ἔτσι, χάρις στόν Θωμᾶ, ὁ Νικητής τοῦ θανάτου εὐλόγησε δύο φορές μέ τήν εἰρήνη Του τούς μαθητές καί μέσ' ἀπ' αὐτούς ὅλους ἐμᾶς. Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό πολύτιμο ἀγαθό πού προσλαμβάνουμε μετά τό Πάσχα. Εἶναι μία εἰρήνη πού συμφιλιώνει τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό, τόν ἄνθρωπο μέ τόν ἑαυτό του καί τόν ἄνθρωπο μέ τό κτιστό περιβάλλον. Εἶναι ἡ γαλήνη πού σκορπίζει τήν ἀνοιξη τῆς χαρᾶς καί τῆς ἐλπίδας στόν πονεμένο κόσμο. Εἶναι ἡ πολυδιάστατη ἡρεμία, πού διαζωγραφίζει τήν ἀτμόσφαιρα τῆς Ἐκκλησίας καί τήν ἀπέραντη χαρά τῆς σωτηρίας, γιά τήν ὁποία ὅλοι πλαστήκαμε καί μακάρι νά κερδίσουμε ὡς τό κορυφαῖο δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.